

Impresii din Ho Chi Minh (Saigon)

In aeroport era plin de standuri care vindeau transfer spre oras. Preturile afisate erau cele gasite pe internet, dar cand cereai o cotație se calcula pretul si ieseai cu vreo 30-50% mai mult decat era afisat. Nu am inteles de ce si nici nu aveam de gand sa negociez. In afara de aceste birouri, mai erau baietii veseli dornici sa-ti ofere un taxi ieftin. Cam ca in Bucuresti in urma cu vreo 5-6 ani.

Intrebasem pe cineva care parea de la aeroport si m-a dus la unul dintre taxiurile dubioase. Parea ca sunt organizati sa traga o teapa turistilor. Am stat minute bune pana sa ma prind ca firmele alea pe care le cautam erau izolate in partea stanga a trotuarului. Ai de ales intre Vinasun si Mai Linh, ambele ok. Costul pana in centru a fost de vreo 185.000 VND (7 euro). In taxiurile acestor firme se poate plati cu cardul, insa nu cred ca e o idee prea buna si ai face bine sa pleci cu moneda locala din aeroport. Gasesti cateva ATM-uri si schimburi valutare, toate par ok.

Ce am vizitat in 2 zile

Avantajul de a sta in centru este ca pe o raza de 10-15 minute de mers poti gasi o multitudine de restaurante. Mie mi-a atras atentia unul aflat la vreo 15 minute de [hoteluri în Ho Chi Minh](#). In drum spre el, la prima strada mare, pur si simplu m-am oprit. Nu avea sens sa ma grabesc, vreo 5 minute am stat si am admirat roiul de scutere. Aveam impresia ca este o invazie de insecte zgomotoase. Semafoarele au sens doar pentru vehicule, ca pieton te descurci cum poti. Primele traversari au fost mai grele, dar avand localnici prin jur le faci mai cu incredere. Cand nu sunt ei, iti iei inima in dinti si pornesti. Trebuie doar sa fii consecvent in traversare si sa iti duci misiunea la capat.

In prima seara am mancat la Bun Cha 145, un loc cu o mancare foarte buna. Acesta se afla pe strada Bui Vien, un loc foarte animat cu multe baruri si restaurante. La intoarcerea spre hotel am gasit o terasa mobila. Stiam ca vietnamezii au simtul antreprenorial si nu m-a mirat ca au improvisat o terasa direct pe trotuar. Barul era undeva prin spate, dar ca sa nu dureze mult onorarea comenzii, se deplasau cu un hoverboard.

Cam toate atractiile interesante din Ho Chi Minh sunt pe o raza pe care o poti acoperi usor mergand pe jos. Piata Ben Thanh era la doi pasi de hotel. Am inceput cu ea vizitarea, dar am parasit-o repede. Zona din jurul se deschide si seara cu o forma de Night Market. Multe porcarii, foarte slabuta ca atmosfera daca este sa o compar cu ce am vazut in Chiang Mai. Nu prea e de cumparat de aici, nici negociat nu cred ca ajungi la un cost rezonabil. Poti da o fuga pe la magazinele din jur sa vezi preturile si sa ai asta ca referinta.

Urmatoarea destinatie era War Remnants Museum, dar pana acolo am mai trecut pe la Posta si am vazut, din afara, Catedrala Notre Dam. Posta arata foarte bine si pare restaurata de curand. Si daca tot esti la Posta, trimite o vedere celor de acasa. Vederi si timbre gasesti in magazinul de suveniruri din Posta. Am fost surprins ca un timbru pentru livrarea in Europa a costat doar 20.000 VND (vreo 4 lei). Livrarea insa a durat vreo 6 saptamani.

La muzeu am ajuns fix cand a inceput pauza de masa. Nu stiu de ce nu m-am gandit ca poate sa existe asa ceva. Programul in sine mi se pare scurt, dar sa revin la muzeu. War Remnants Museum este una dintre atractiile de top din Ho Chi Minh. Chiar daca nu te pasioneaza istoria, ar trebui sa treci pe aici sa vezi, in imagini, cum a putut sa arate Razboiul din Vietnam. Chiar daca e un muzeu orientat spre ideea de

Americanii sunt rai, am ramas socat de cum a decurs acest razboi. Insa si mai socant este ca substanta chimica folosita de americani inca mai face victime in randul familiilor ce au avut descendenti afectati. Cred ca am stat aproape doua ore, nu iti vine sa stai mai mult. Nu am facut poze deoarece nu ai cum surprinde in imagini un muzeu al suferintei.

Spre seara am iesit la o plimbare prin imensa piata din fata Ho Chi Minh City Hall. Era plina de oameni aproape de la un capat la altul. In partea dinspre primarie se faceau repetitii pentru o sarbatoare nationala ce urma sa aiba loc in cateva zile, parca Ziua Armatei. Pregatirile, si ulterior ce am vazut la TV ca a fost, mi-au amintit de vremea comunistilor din Romania.

Ziua urmatoare am inceput-o cu o plimbare cu scuterul, dar despre aceasta experienta intr-un articol separat. Destinatia a fost un templu interesant in poze, dar foarte dezamagitor in realitate. Numele lui e Phuoc Hai Temple. Dupa cateva minute pe la templu am pornit la pas pe stradutele din jur. Fata de centru, aici nu prea ajung turistii si zona e mai putin atractiva, dar parca mai autentica. Am mai trecut pe la o biserica catolica, Tan Dinh, apoi am mers pentru pranz la Banh Xeo. Numele locului este denumirea in vietnameza pentru cladite traditionale. O sa vezi in poze cum arata, imi este greu sa scriu din ce sunt. Gustul lor este ok, dar prea mult ulei si/sau grasime la prepararea lor.

Fiind in zona centrala, o singura data am mers cu taxiul. Am vrut sa ajung la Giac Lam Pagoda si de mers nu se punea problema ca era prea departe. La dus a fost simplu, in centru gasesti usor un taxi. Intoarcerea nu a fost deloc placuta. Prin zona aia nu era niciun taxi. Dupa vreo 2 km de mers am gasit intr-un final unu. Pagoda si curtea ei interioara sunt frumoase, dar nu am gasit nimic la ea sa ma impresioneze. Spre deosebire de altele, era totul foarte neingrijit pe acolo. Marele plus, si probabil asa a devenit populara, este dat de privelistea pe care o poti avea din turnul ei. Bine, nu ai panorama din turnul Bitexco.

Problema cu traficul ar trebui sa se echilibreze prin 2020. Atunci e planificata finalizarea primelor doua linii de metrou. Prin centru am intalnit cateva santiere ale statiilor. Au avut ceva amanari cu startul si chiar sunt curiosi daca le va iesi incadrarea in timp. Constructia e facuta cu japonezii, tot ei sustinand financiar si o parte din investitie.

Per total mi-a placut foarte mult Ho Chi Minh City, cu siguranta voi mai reveni. Ca timp, 2 zile sunt suficiente sa vezi tot ce este interesant in oras, insa daca vrei sa nu te grabesti si sa simti mai bine orasul, ramai minim 3 zile. Nu am iesit deloc in afara lui, dar cand voi reveni voi merge la Cu Chi tunnels si, poate in Delta Raului Mekong. Unul dintre marile avantaje pe care le aduce tehnologia este simplitatea cu care poti avea acces la multe lucruri. Pentru calatori, pe langa simplitatea cu care te poti orienta si informa, tehnologia vine cu un concept ce remodeleaza unele industrii. Acesta este denumit sharing economy (economie colaborativa) si pe scurt, presupune folosirea in comun a unor resurse, fizice sau umane.

Probabil ca ai auzit sau folosit Airbnb si Crab. Ambele au la baza acest concept. In realitate multi au vazut in asta o afacere si ideea de a inchiria o camera libera sau a lua pe cineva in drum spre casa a cam disparut. In Airbnb sunt inca multi care inchirieaza o camera din propria locuinta. Crab, si celelalte similare, nu fac decat o forma de taximetrie bazata pe o aplicatie de telefon.

Sursă: getvietnamvisa.com